

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОСТІ ГРОШОВОЇ ОДИНИЦІ УКРАЇНИ

Студентка групи ЕФ-64

Баранова А.С.

(Науковий керівник Зайцев О.В.)

Стабільність грошової одиниці є однією з найважливіших умов забезпечення загальної макроекономічної рівноваги й фінансової стійкості. Ця проблема є предметом постійної уваги центральних банків і урядів усіх без винятку країн. Та в період ринкової трансформації вона набуває особливої уваги.

Протягом років незалежності Україна пододала складний шлях ринкових реформ, що супроводжувалися глибоким спадом виробництва, який тривав упродовж десятиліття, високим рівнем інфляції (в 1993 році інфляція перевищила 10000 %), кризовими явищами в бюджетно-фінансовій сфері тощо. Саме ці чинники й визначили характер проблем ринкової трансформації, зокрема забезпечення стабільності грошової одиниці.

Стабільність грошової одиниці можна визначити як відносну незмінність вартості, яку представляє грошова одиниця в обігу і яка виражається в купівельній спроможності грошей. Оскільки на гроші купують не лише товари і послуги, а й іноземну валюту, розрізняють внутрішню та зовнішню стабільність. Перша визначається рівнем стабільності цін на товари і послуги. Друга – стабільністю обмінного курсу. Безперечно, стабільність є відносною, динамічною характеристикою. Абсолютної стабільності не існує. Може йтися лише про певні параметри змін, які дають підстави говорити про стійкість характеристик однієї економічної змінної порівняно з іншими.

З огляду на це стабільність цін на товари і послуги можна визначити як такий рівень інфляції, що забезпечує намічені темпи економічного зростання, темпи підвищення реальних доходів населення, є скоординованим з динамікою валового внутрішнього продукту та обмінного курсу національної валюти.

Стабільність обмінного курсу – це його незмінність або така динаміка, що скоординована з внутрішнім рівнем інфляції і забезпечує рівновагу платіжного балансу з урахуванням розв'язання фінансово-економічних завдань держави.

Стабільність грошової одиниці може бути диференційована стосовно різних сфер і суб'єктів використання грошових ресурсів. Відповідно диференціюють процес вимірювання та показники стабільності, такі як індекс цін споживчих товарів і дефлятор ВВП.

Ризики стабільності грошової одиниці пов'язані з певними диспропорціями в економіці та грошово-кредитній сфері. Поєднання процесів випуску грошей в обіг (грошова маса зросла протягом 9 місяців 2007 року на 33,6 %) головним чинником через валютний ринок (понад 96 % станом на початок жовтня 2007-го року) для утримання обмінного курсу від значної ревальвації з істотним зростанням валового внутрішнього боргу, який становить уже понад 50 % ВВП, при збільшенні його корпоративної складової до 76 %, зростанні від'ємного сальдо торговельного балансу (- 3,4 млрд. дол. За вісім місяців 2007 року), стюживчого кредитування в іноземній валюті, наявності цінової бульки на ринку нерухомості призводить до тенденції заміщення економічного зростання монетизацією боргу і за значного рівня політичної невизначеності створює доволі складну ситуацію щодо забезпечення рівноваги на грошово-кредитному ринку. Для утримання ситуації під контролем необхідні системні, цілеспрямовані та скоординовані дії Національного банку й уряду України, які б спиралися на довіру суб'єктів господарювання і населення, щодо корекції відповідних елементів економічної, валютно-курсової, монетарної, кредитної, боргової та інших складових політики. Лише за таких умов можна забезпечити виконання основних засад грошово-кредитної політики на 2008 рік, які передбачають інфляцію на рівні 6,8 %, зростання грошової маси на 125 – 131 %, обмінний курс – у межах 4,95-5,25 грн. за дол.